

غیرانسانی کردن فلسطینی‌ها توسط اسرائیل: جنایتی سیستماتیک فراتر از رفتار با دام‌ها

کمپین غیرانسانی کردن فلسطینی‌ها توسط اسرائیل، حمله‌ای حساب‌شده و بی‌رحمانه به وجود آن‌هاست که آن‌ها را به جایگاهی بسیار پایین‌تر از دام‌ها تنزل می‌دهد، به‌عنوان اشیاء یک‌بارمصرف مورد کنترل، استثمار و حذف قرار می‌گیرند. از طریق لفاظی‌های نسل‌کشی، بازداشت‌های 行政ی سختگیرانه، شرایط زندان‌های شکنجه‌آور، کشتار جمعی در غزه، اقدامات پزشکی بدون رضایت، برداشت اعضای بدن تأییدشده تاریخی، و نگهداری عمدی یا دفن دسته‌جمعی اجساد برای پنهان کردن این جنایات، اسرائیل با دقتی وحشتناک انسانیت فلسطینی‌ها را سلب کرده است. نگهداری اجساد تا زمانی که به حدی تجزیه شوند که کالبدشکافی ممکن نباشد یا دفن آن‌ها در گورهای دسته‌جمعی بی‌نام، صرفاً سهل‌انگاری نیست، بلکه تلاشی شوم برای محو شواهد جنایات و محافظت از اسرائیل در برابر پاسخگویی است. این مقاله با اعتقادی تزلزل‌ناپذیر ادعا می‌کند که این اقدامات یک فاجعه اخلاقی و قانونی است که ریشه در پروژه‌ای چندین‌دهه‌ای برای حذف فلسطینی‌ها دارد و محکومیت جهانی و عدالت را می‌طلبد.

لفاظی نسل‌کشی: پایه غیرانسانی‌سازی

غیرانسانی‌سازی اسرائیل با کلماتی آغاز می‌شود که آگاهی جمعی را مسموم می‌کند و فلسطینی‌ها را به موجوداتی زیرانسانی تبدیل می‌کند که شایسته زندگی یا کرامت نیستند. از زمان تأسیس، رهبران از زبان برای انکار وجود فلسطینی‌ها استفاده کرده‌اند. اظهارات بدنام گلدا مئیر در سال ۱۹۶۹، «چیزی به نام فلسطینی وجود نداشت... آن‌ها وجود نداشتند»، هویت و تاریخ آن‌ها را محو کرد و زمینه را برای سیاست‌هایی فراهم آورد که آن‌ها را به‌عنوان موجوداتی غیرواقعی می‌بیند (The Language of Genocide). این لفاظی در رهبران معاصر ادامه دارد که غیرانسانی‌سازی را برای توجیه خشونت تقویت می‌کنند. سخنرانی‌های بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر، پس از اکتبر ۲۰۲۳، که فلسطینی‌ها را به عمالقه‌های کتاب مقدس تشبیه کرد—که نابودی کامل آن‌ها به صورت الهی مقرر شده است—و آن‌ها را «فرزندان تاریکی» نامید، آن‌ها را به‌عنوان تهدیدی وجودی معرفی کرد که نیازمند نابودی است (Dehumanising Palestinians). ادعای تکان‌دهنده یوآو گالانت، وزیر دفاع، «ما با حیوانات انسانی می‌جنگیم و مطابق آن عمل می‌کنیم»، همراه با محاصره غزه که غذا، آب و برق را قطع کرد، به‌صراحت فلسطینی‌ها را به‌عنوان حیواناتی معرفی کرد که سزاوار گرسنگی هستند (In Israel, Rhetoric Dehumanizing Palestinians). حسرت بتسائل اسموتریچ، وزیر دارایی، که جهان «اجازه نمی‌دهد اسرائیل باعث مرگ دو میلیون غیرنظامی از گرسنگی شود»، نیت نسل‌کشی را آشکار می‌کند که مرگ جمعی را به‌عنوان راه‌حل عادی‌سازی می‌کند (Israeli Society's Dehumanization). این زبان به جامعه مدنی نفوذ کرده است، جایی که چهره‌های رسانه‌ای مانند یهودا شلزینگر از تجاوز به زندانیان فلسطینی حمایت می‌کنند و اعضای کنست استدلال می‌کنند که سربازان نباید هیچ محدودیتی، از جمله خشونت جنسی، داشته باشند (Israeli Society's Dehumanization). چنین لفاظی‌هایی صرفاً اغراق نیست؛ پیش‌زمینه‌ای عمدی برای جنایات است که فرهنگی را ایجاد می‌کند که در آن رنج فلسطینی‌ها جشن گرفته می‌شود و زندگی آن‌ها کمتر از دام‌هایی که از چنین نفرت‌هایی در امان هستند، ارزش دارد.

بازداشت 行政: پرتگاه کافکایی

رویه بازداشت اداری اسرائیل یک مکانیزم کنترلی وحشتناک است که فلسطینی‌ها—اغلب خردسالان—را بدون اتهام، محاکمه یا توضیح زندانی می‌کند، در خلأ قانونی که کرامت انسانی را به چالش می‌کشد. طبق گزارش دفتر حقوق بشر سازمان ملل، تا نوامبر ۲۰۲۳، بیش از ۹,۴۰۰ فلسطینی، از جمله صدها کودک، در بازداشت هستند که بیش از ۳,۲۴۲ نفر از آن‌ها به صورت 行政ی بازداشت شده‌اند (UN Report). بازداشت‌شدگان به صورت مخفیانه تا ۱۴۰ روز تحت قانون جنگجویان غیرقانونی از دسترسی به وکیل یا خانواده محروم می‌شوند و از بازدیدهای کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) منع می‌شوند، که نقض پیمان بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) و کنوانسیون حقوق کودک (CRC) است (Amnesty International). این رازداری، که در آن خانواده‌ها از سرنوشت عزیزانشان بی‌خبر می‌مانند، نشان‌دهنده رفتار با اشیاء یک‌بارمصرف است، نه موجودات حساس. این قانون، که در سال ۲۰۲۴ تمدید شد، اجازه بازداشت بدون نظارت قضایی را می‌دهد و فلسطینی‌ها را بی‌صدا و نامرئی می‌کند. خردسالان، مانند کودکی ۱۴ ساله که به مدت ۲۴ روز بازداشت و شکنجه شد، با وحشتی خاص روبرو هستند، جوانی آن‌ها در سیستمی که آن‌ها را به عنوان تهدیداتی که باید به صورت نامحدود زندانی شوند، نادیده گرفته می‌شود (Amnesty International). برخلاف دام‌ها، که برای استفاده‌شان مراقبت اولیه دریافت می‌کنند، فلسطینی‌ها به حذف عمدی شخصیت خود подвер می‌شوند و وجودشان به یک پاورقی بوروکراتیک کاهش می‌یابد.

شرایط شکنجه‌آور در بازداشت: فرو رفتن در جهنم

شرایط در مراکز بازداشت اسرائیل گواهی بر غیرانسانی‌سازی فلسطینی‌هاست که بازداشت‌شدگان را به پرتگاهی کابوس‌وار از شکنجه، تجاوز و بی‌توجهی فرو می‌برد. گزارش‌های عفو بین‌الملل، بی‌تسلّم و سازمان ملل تصویری وحشتناک ترسیم می‌کنند: بازداشت‌شدگان در محفظه‌های قفس‌مانند محبوس هستند، چشم‌بند زده، دست‌بند شده و مجبور به پوشیدن پوشک می‌شوند، از غذا، آب، تخت‌خواب و مراقبت پزشکی محروم می‌مانند (B'Tselem). شکنجه سیستماتیک است—ضرب و شتم، شوک الکتریکی، غرق مصنوعی، آویزان کردن از سقف و حملات سگ‌ها مستند شده‌اند، با حداقل ۵۴ مرگ در بازداشت از اکتبر ۲۰۲۳ (UN Report). خشونت جنسی شایع است، با شهادت‌هایی از تجاوز گروهی، تجاوز با اشیاء مانند نازل‌های کپسول آتش‌نشانی و تجاوز توسط سگ‌ها، به‌ویژه در سده تیمن، طبق گزارش‌های سازمان ملل و نیو عرب (New Arab). زنان و کودکان با وحشت‌های خاصی روبرو هستند، از دسترسی به نوار بهداشتی محروم می‌شوند و تحت بازرسی‌های برهنه قرار می‌گیرند، یک پرستار در جلسه سازمان ملل شهادت داد که از تجاوز خونریزی کرده است (RFI). نام‌گذاری بی‌تسلّم این مراکز به عنوان «اردوگاه‌های شکنجه» بر وحشیگری آن‌ها تأکید دارد، که از بی‌توجهی به دام‌ها، که حداقل برای حفظ ارزششان تغذیه و سرپناه داده می‌شوند، فراتر می‌رود. در مقابل، فلسطینی‌ها به رنج عمدی دچار می‌شوند، بدن و روحشان شکسته می‌شود تا جایگاه زیرانسانی آن‌ها تقویت شود، سرنوشتی که هیچ حیوانی با چنین ظلمی حساب‌شده تحمل نمی‌کند.

کشتار جمعی در غزه: نسل‌کشی در حال وقوع

کشتار جمعی فلسطینی‌ها در غزه، به‌ویژه از اکتبر ۲۰۲۳، اوج وحشتناک غیرانسانی‌سازی است، با بیش از ۵۳,۰۰۰ کشته، عمدتاً زنان و کودکان، در چیزی که عفو بین‌الملل و سازمان ملل به عنوان نسل‌کشی احتمالی نامیده‌اند (Amnesty International). حملات هوایی بی‌رویه اسرائیل که بیمارستان‌ها، مدارس و اردوگاه‌های پناهندگان را هدف قرار

می دهند، نشان دهنده بی اعتنائی بی رحمانه به زندگی فلسطینی ها است که با لفاظی هایی که آن ها را «حیوانات انسانی» می نامد، توجیه می شود. محاصره، که غذا، آب و دارو را قطع کرده، به گرسنگی و بیماری منجر شده است، و اظهارات اسموتریچ نشان می دهد که این نتیجه ای قابل قبول است (Israeli Society's Dehumanization). تخریب ۷۰ درصد از مسکن و زیرساخت های غزه، طبق برآوردهای سازمان ملل، با هدف غیرقابل سکونت کردن منطقه است، که نقض آشکار ممنوعیت مجازات جمعی کنوانسیون های ژنو است (UN Report). جنایات خاص، مانند حمله هوایی به بیمارستان باپتیسست الاهلی که صدها نفر را کشت، مقیاس خشونت را برجسته می کند (Dehumanising Palestinians). این جنگ نیست؛ نابودی است، که فلسطینی ها را به عنوان آفاتی که باید ریشه کن شوند، می بیند، بسیار بدتر از دام هایی که از چنین تخریب بی معنایی در امان هستند. دیوان بین المللی دادگستری (ICJ) در اقدامات موقت ژانویه ۲۰۲۴ به اسرائیل دستور داد از نسل کشی جلوگیری کند، با این حال کشتار ادامه دارد، که با لفاظی های غیرانسانی سازی که مرگ فلسطینی ها را عادی می کند، تغذیه می شود (ICJ Ruling).

اقدامات پزشکی بدون رضایت: نقض تقدس بدن

سوءاستفاده های پزشکی ادعایی اسرائیل — انجام اقدامات بدون رضایت یا بی حسی — نقض وحشتناکی از تمامیت جسمانی فلسطینی هاست که بدن هایشان را به عنوان اشیاء برای استثمار می بیند. گزارش هایی از قطع عضو «روتین» در سده تیمن به دلیل جراحات ناشی از دستبند، که در شرایط اسفناک انجام شده اند، به سهل انگاری پزشکی، اگر نگوییم آسیب عمدی، اشاره دارند، طبق گزارش سی ان ان از آوریل ۲۰۲۴ (CNN Report). چنین اقداماتی، اگر بدون رضایت یا بی حسی انجام شوند، نقض ممنوعیت اقدامات پزشکی بدون رضایت ICCPR و کنوانسیون علیه شکنجه (CAT) است و شکنجه یا رفتار غیرانسانی را تشکیل می دهد. نبود شفافیت و دسترسی به سوابق پزشکی در مراکز بازداشت، سوءظن به سوءاستفاده را تشدید می کند. برخلاف دام ها، که درمان پزشکی آن ها برای اطمینان از مفید بودنشان تنظیم می شود، فلسطینی ها به اقداماتی دچار می شوند که کرامت و خودمختاری آن ها را نادیده می گیرد و جایگاه غیرانسانی آن ها را به عنوان صرفاً ظرف هایی برای مجازات یا آزمایش تقویت می کند.

برداشت تاریخی اعضا و پنهان سازی از طریق نگهداری اجساد

تأیید تاریخی اسرائیل از برداشت اعضا، همراه با رویه کنونی نگهداری اجساد فلسطینی ها تا زمانی که به حدی تجزیه شوند که کالبدشکافی ممکن نباشد یا دفن آن ها در گورهای دسته جمعی، محکومیتی گزنده از نیت آن برای پنهان کردن جنایات شنیع است. در سال ۲۰۰۹، دکتر یهودا هیس، رئیس سابق مؤسسه پزشکی قانونی ابو کبیر، اعتراف کرد که در دهه ۱۹۹۰، پاتولوژیست ها از اجساد فلسطینی ها، اسرائیلی ها و کارگران خارجی بدون رضایت خانواده ها، قرنیه، پوست، دریچه های قلب و استخوان ها را برداشت کرده اند، طبق گزارش گاردین (The Guardian). این اعتراف تأیید کرد که اجساد فلسطینی ها مورد استثمار قرار گرفته اند و تقدس آن ها به گونه ای نقض شده است که گویی منابع از اشیاء بی جان استخراج می شوند. ادعاهای اخیر یورو-مد مانیتور حقوق بشر (۲۰۲۳) اظهار می دارند که اجساد که از غزه بازگردانده شده اند فاقد اعضای مانند کبد و کلیه هستند، هرچند اثبات پزشکی قانونی به دلیل درگیری و تجزیه دشوار است (Euro-Med Monitor). نگهداری عمدی بیش از ۳۷۰ جسد، که بیش از ۱۱۵ جسد در سردخانه ها و ۲۵۶ جسد در گورهای شماره دار معروف به «گورستان اعداد» قرار دارند، طبق گزارش جدلیه، استراتژی حساب شده ای برای جلوگیری از کالبدشکافی هایی است که می توانند چنین سوءاستفاده هایی را فاش کنند (Jadaliyya). بازگرداندن ۸۹ جسد تجزیه شده به غزه در ۵ اوت ۲۰۲۴، که بدون شناسایی در گوری دسته جمعی نزدیک بیمارستان ناصر دفن شدند، طبق گزارش الجزیره، و امتناع از پذیرش ۸۸ جسد در ۲۵ سپتامبر ۲۰۲۴ به دلیل حالت غیرقابل شناسایی آن ها، طبق گزارش میدل ایست آی، تلاش عمدی برای محو

شواهد را نشان می‌دهد (Al Jazeera, Middle East Eye). برخلاف دام‌ها، که بقایای آن‌ها با نظارت قانونی اداره می‌شود، اجساد فلسطینی‌ها به روش‌هایی ننگه‌داری یا دور ریخته می‌شوند که فردیت آن‌ها را محو کرده و جنایات احتمالی را پنهان می‌کند، عملی که از گناه و مصونیت فریاد می‌زند.

پیامدهای قانونی: حمله آشکار به قوانین بین‌المللی

اقدامات اسرائیل حمله‌ای گستاخانه به قوانین بین‌المللی است که با مصونیت چندین چارچوب را نقض می‌کند: - **منشور سازمان ملل**: ماده ۱ که خواستار حقوق بشر است، با سیاست‌های غیرانسانی‌سازی که کرامت فلسطینی‌ها را انکار می‌کند، به چالش کشیده می‌شود (UN Charter). - **ICCPR و CAT**: بازداشت خودسرانه، شکنجه و اقدامات پزشکی بدون رضایت، مواد ۷ و ۹ را نقض می‌کند و برداشت اعضا شکنجه و مثله کردن را تشکیل می‌دهد (ICCPR, CAT). - **کنوانسیون‌های ژنو**: کنوانسیون چهارم شکنجه، مجازات جمعی و بی‌احترامی به مردگان را ممنوع می‌کند، که در غزه، رویه‌های بازداشت و ننگه‌داری اجساد مشهود است (Geneva Conventions). - **اساسنامه رم**: احکام دستگیری دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) در نوامبر ۲۰۲۴ برای نتانیاهو و گالانت به دلیل جنایات جنگی، از جمله قتل، شکنجه و گرسنگی، مسئولیت فردی را برجسته می‌کند (ICC Cases). - **حکم ICJ (ژوئیه ۲۰۲۴)**: اشغال اسرائیل را غیرقانونی اعلام کرد و به نقض‌های سیستماتیک، از جمله بازداشت خودسرانه و مجازات جمعی، اشاره کرد (ICJ Ruling). - **مسئولیت حفاظت (R2P)**: نسل‌کشی ادعایی و جنایات علیه بشریت تعهدات مداخله جهانی را فعال می‌کند، اما اتحادهای سیاسی مانع اقدام می‌شوند (R2P). - **قانون بشردوستانه بین‌المللی عرفی (IHL)**: رنج غیرضروری را ممنوع کرده و رفتار محترمانه با مردگان را الزامی می‌کند، که هر دو توسط رویه‌های اسرائیل نقض می‌شوند (Customary IHL).

نگه‌داری اجساد برای جلوگیری از کالبدشکافی نقض مستقیم ماده ۱۶ کنوانسیون چهارم ژنو است که دفن شرافتمندانه را الزامی می‌کند و دستور عرفی IHL برای دفع محترمانه. این اقدامات جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت و نسل‌کشی احتمالی را تشکیل می‌دهد که پیگرد قانونی، تحریم‌ها و مداخله بین‌المللی را می‌طلبد.

پرتگاه اخلاقی: بدتر از دام‌ها

دام‌ها، که به دلیل سود اقتصادی ارزشمند هستند، تغذیه می‌شوند، سرپناه داده می‌شوند و برای اطمینان از ارزششان تنظیم می‌شوند. در مقابل، فلسطینی‌ها به کمپینی عمدی برای حذف دچار می‌شوند—گرسنگی، شکنجه، کشتار و استثمار می‌شوند، اجسادشان ننگه‌داری یا دور ریخته می‌شود تا جنایات پنهان شوند. اعتراف تاریخی به برداشت اعضا و رویه کنونی ننگه‌داری اجساد تا تجزیه، نیت وحشتناکی را برای فرار از پاسخگویی آشکار می‌کند، که بقایای فلسطینی‌ها را به‌عنوان شواهدی که باید محو شوند، نه زندگی‌های انسانی شایسته احترام، می‌بیند. این صرفاً غفلت نیست؛ تلاشی سیستماتیک برای غیرانسانی‌سازی فلسطینی‌ها تا نقطه فراموشی است، که رنج آن‌ها را نامرئی و مرگشان را بی‌اهمیت می‌کند.

نتیجه‌گیری: مطالبه عدالت

غیرانسانی‌سازی فلسطینی‌ها توسط اسرائیل—از طریق لفاظی‌های نسل‌کشی، بازداشت اداری، شرایط شکنجه‌آور، کشتار جمعی، سوءاستفاده‌های پزشکی، برداشت تاریخی اعضا و پنهان‌سازی عمدی جنایات از طریق ننگه‌داری اجساد و گورهای دسته‌جمعی—فاجعه‌ای اخلاقی و قانونی است. این یک مردم را به جایگاهی پایین‌تر از دام‌ها تنزل می‌دهد، با ظلمی حساب‌شده که مبانی اخلاقی بشریت را به چالش می‌کشد. جامعه جهانی باید قاطعانه عمل کند: تحریم‌های جامع اعمال کند،

از تحقیقات ICC و ICJ حمایت کند، R2P را اجرا کند و خواستار آزادی فوری اجساد نگه‌داری شده برای دفن مناسب شود. نادیده گرفتن این امر به معنای پذیرش پرتگاهی اخلاقی است که در آن یک مردم کامل محو می‌شود و رنجشان به‌عنوان خسارت جانبی رد می‌شود. جهان باید با همان فوریتی که برای هر نسل‌کشی دیگر مطالبه می‌کند، با جنایات اسرائیل مقابله کند و عدالت را برای فلسطینی‌هایی که انسانیتشان به‌گونه‌ای بی‌رحمانه انکار شده است، تضمین کند.

ارجاعات کلیدی

- Dehumanising Palestinians
- Amnesty International
- UN Report
- B'Tselem
- Al Jazeera
- Middle East Eye
- Jadaliyya
- The Guardian
- Euro-Med Monitor
- CNN Report
- ICJ Ruling
- ICC Cases
- New Arab
- RFI